

om Haandværksvendens og lignende Personers Omflakken, og en ældre Forordning af 24de Juli 1822, hvor der ligefrem staar, at, naar der paa Landet indfinder sig fremmede Personer, som ikke kunne gjøre Rede for sig, saa skal Sognefogden transportere dem til Herredsfogden, for at det kan blive oplyst, om de have gjort sig skyldige i Noget, eller om de skulle hjemsendes. I det Hele taget, saalænge vi have de Bestemmelser, vi nu have om Fattigvæsenet og Fattiglemmiers Hjemsendelse, gaar det slet ikke an at vedtage denne Bestemmelse, thi saa kan man aldrig opdage, om en Person er hjemfalden til at udsendes af Communen. En Person vil jo kunne drive omkring i en Commune, saa længe han vil, og jeg tør dristig henvende mig til de Herrer her, som kjende til disse Forhold, og navnlig de mindre Landeieendomsbestidde, om de ikke ville sige, at det vilde blive en stor Plage med disse omflakende Personer, hvis Sagen stillede saaledes, at Sognefogden ikke havde Ret til at tage en saadan Tyr for sig, spørge ham ud og saa Rede paa, om han har Noget at erindre sig af, eller om han er skjult Løsgænger. Det er som sagt saare vanskeligt at opstille Regler for Politivirksomheden med Hensyn til Anholdelse, navnlig Regler for, i hvilke Tilfælde Anholdelse ikke skal finde Sted. Det Hele er og bliver en Konduitesag; der er saa mangfoldige Afstygninger i de Tilfælde, der kunne indtræde, at det er umuligt at give faste Regler derfor; men i ethvert Tilfælde vil jeg rigtignok paa det Bestemteste fraraade at gjøre Indskrænkninger i den Myndighed, som Politiet paa Landet nu har. Politiets Kræfter ere for Dieblisset meget svage, og det vilde blive endnu værre, hvis man vilde lægge et saadant Baand paa Udøvelsen af Politimyndigheden paa Landet. Man kan ikke sige, at Bestemmelsen vil blive altfor streng, thi efter den bestaaende Lovgivning kan Politimyndigheden gjøre det, og jeg tror ikke, at der skal kunne paavises Exempler paa — det vil i alt Fald kun blive enestaaende Exempler — at der har været klaget over utilbørlig Anholdelse. Jeg er temmelig godt kjendt med Overdomstolenes Afgjørelser, forsaavidt de foreligge trykte, og jeg mindes ikke noget

Exempel paa, at en Anholdelse er bleven misbilliget af Domstolene; Fængslingskjendelser have flere Gange foreligget Domstolene, men Anholdelser mindes jeg ikke at have set ere blevene misbilligede. Af Hensyn til Befolkningens personlige Frihed tror jeg derfor ikke, at der er Grund til at gjøre nogen Forandring i det Bestaaende. — Der kan ganske vist reises den Indvending, at disse Bestemmelser ligefrem ere fremme ud af Loven af 11te Februar 1863 om en Omordning af Kjøbenhavns Politi. Sa, det er en kilden Sag at komme ind paa, men jeg generer mig slet ikke for at sige, at ganske vist staar det i Loven, men det overholdes ikke; det er Noget, vi kunde læse os til hver Dag af Aviserne, at Bestemmelsen ikke overholdes, naar man f. Ex. læser, at Politibetjent N. N., da han i Silosgangen mødte en lurvet klædt Person med Noget under Armen, spurgte ham, hvad han havde der, og da han ikke kunde gjøre Rede og Rigtighed derfor, tog han ham med paa Stationen. Det læser man ofte, men det har han slet ikke Lov til. En Betjent i Kjøbenhavn har ikke Lov til at spørge Noget om Andet end om hans Navn og Bopæl, naar han ikke har Grund til at formode, at den Paagældende har gjort sig skyldig i en Forbrydelse. Hvorledes skulde Politiet i Kjøbenhavn bære sig ad, dersom de f. Ex., medens de patronillere om Natten for at opdage disse Indbrudstyper, som der i denne Tid er saa mange af, ikke skulde have Lov til at undersøge de Personer, som de møde paa Gaden? Det kan slet ikke lade sig gjøre at overholde disse Bestemmelser, og jeg har endydermere forvisset mig derom ved at tale med Politimestermand her i Kjøbenhavn; de sige: det er en Konduitesag, hvad der staar derom i Loven kunne vi ikke saaledes rette os efter. Jeg tror derfor ikke, at den Grund er plausibel, at man, fordi man har en saadan Bestemmelse i Kjøbenhavn, ogsaa kan have den paa Landet, og ialfald skal man ikke give Lov, om hvilke man maa sige til sig selv, at de ikke kunne overholdes, hvorfor man giver Anvisning til at gaa uden om dem, hvilket man ganske vist i flere Tilfælde kan. — Jeg nævnte for, at der var